

Абонаментъ:

Годишно 40 бр. 4 л.

1/2 год. 20 бр. 2 л.

За странство... 6 л.

Единъ брой 5 стот.

ПРОЖЕКТОРЪ

Общественъ вѣстникъ. — Органъ на правдата.

ОБЯВЛЕНИЯ:

П стр. по 10 ст. на
да III и IV приставски
по споразумѣние.
и писма не се
Ржкописи на
да не се връщатъ.

„Царство, въ което ралата сж
свѣтливи, а сабитѣ рѣждиви, и
народа и царя сж щастливи“...

Издава и Ступахисва:

Бюро „Караивановъ“

Адресъ:

в. „Прожекторъ“

Плѣвень.

„Свѣтъ“ е носителка на:
Просвѣта, Знание, и Прогрессъ,
гдѣто тя владѣе, мрака нѣмѣ“

На ✠ Д. Шикову.

(Чапрашикъ Ефенди).

О, кой би вникналъ въ истинската жалость?
И твойтъ болки, кой ли би разбралъ?
Мнозина се чудятъ на твоята младость,
А нѣкои те мислятъ и безъ идеалъ!

Но въ сжщностъ ти имашъ днесъ едно мжчене,
Коего тѣлпата глупава не разбра;
А това мжчене и жалко падене
Твоята воля и младость ужастно раздра.

Ти клѣтникъ си — зная азъ това,
Но всѣк' те прѣзира и безъ право хули,
И никой не мисли за твойтъ слова,
Че сж пълни съ правда — не съ въздушни кули.

Отъ всждѣ нападки на тебе се сипятъ
Кои носятъ въ себе си трѣскъ, и грѣмъ;
Таквизъ кални думи хор'та не търпятъ,
Но ти стѣпвай гордо, безъ да те е срамъ...

Азъ вѣрвамъ, че тебе слава ще огрѣй,
И радостъ велика, и покой, и миръ,
И за тебъ дѣвойка вѣнци ще да свий
И ще заприличашъ на златенъ кумиръ.

И ще трѣгнешъ тогазъ съсъ гордо челѣ,
Между тѣзъ, що по-рано толкозъ те хулѣха.
И зовѣха безъ жалостьъ твоего опѣлѣ,
Пѣкъ днесъ тѣ всички химни ти запѣха.

Тѣлпата ще слуша пламеннитѣ рѣчи
И с' сълзи прочита твойтъ стихове,
Ще шуми и вика, че врѣме е вече
Да се покай и смисли за свойтъ грѣхове.

За твоята загуба всички ще да жалятъ
И надъ праха ти всѣки ще заплачи,
И твойтъ дѣла на всждѣ ще възхвалятъ,
А паметъта твоя вѣчно ще се тачи.

Варна.

Дааре.

Сждбохоскиятъ момектъ.

Били сме и сме свидѣтели на трагични фарсове играни отъ виднитѣ велики държави, които си играятъ съ насъ, както „коцитѣ съ мишкитѣ“! Жалко е само едно, че ний не се тѣй лѣсно вразумѣваме, за да турнемъ най послѣ край на тия свеселия. Не бѣ от давна нещастната балканска война противъ Турция, която ни даде много добъръ урокъ, „че когато ний сме съединени — ний сме силни“! Побѣдата бѣ обкичена съ лавровъ вѣнецъ. Прѣвъ пѣтъ ний съ кървави букви написахме една нова история на солидарността. Но уви! Ний не бѣхме щастливи дълго да се радваме на тая побѣда. Една безгранична и страшна бѣздна се изпрѣчи на нашия път — път къмъ обновление и солидарностъ. Нашия корабъ бѣ управляванъ отъ неопитенъ и не прѣдвидливъ капитанъ, който го потопи за мигъ. Ний бѣхмехвърлени за угодни чеството на единъ каприциозенъ човѣкъ въ една безумна война, която ни донесе разорение и само унижение! Далечъ сж ония славни крѣпости, които се прѣвземаха не съ щика, а съ гърдитѣ на храбрия български народъ! До кога ще бждемъ играчка въ ржцѣтъ на тия алчни за крѣвъ и нещастия наши пѣклени врагове? До кога? не стига ли ни тая плѣсница, тоя тѣй сжпо за насъ изкупенъ съ крѣвта на хиляди невинни български граждани урокъ? И сега, когато конфликта между Австрия и Сърбия е въ своятъ разгаръ ний не трѣбва да стоимъ съ скржстени ржци и затулени очи, а трѣбва съ чиста съвѣстъ да прѣдцинимъ че това е фарсъ, който се играе съ завоевателна цѣль — да ни ограбватъ. Ний сме прѣдъ нови мръсни дипломатий,

които съ заплашвания ще изтрѣгнатъ отъ насъ една каква да е частъ нещастници — роби, които вѣчно ще пжшкатъ подъ чуждо и непоносимо иго. Бждѣтѣ внимателни и бодри на постовѣтъ си, за да не бжде единъ день кѣсно, когато ний ще бждемъ принудени да дириме изходъ отъ още по-непоносимото положение! Не пирувайтѣ, когато единъ нашъ съсѣдъ бжде ограбенъ, защото не ще бжде далечъ денъ, когато реда ще бжде нашъ, само, че тогава ще бжде кжсно, много кжсно!...

фейлетонъ.

Изъ миналото.

„СТОЛИЧАНКИ“

Тѣ бѣха доста щастливи: тя дѣщеря на едно доста състоятелно сѣмейство въ столицата, а той — вишъ магистратъ — правистъ изъ провинцията. При все че неговата душа купѣеше за вѣчни наслади и оргий съ красавици, все пакъ прѣкло ни глава и склучи бракъ съ нея. Живота имъ бѣ буренъ и завиденъ!... Всѣкога, когато тя биваше замислена, той ѣ декламираше своитѣ творения и ѣ посвѣтляше чудни разкази а особено последната си комедия, отъ която тя се чувствуваше възхитена и забравяше всички скърби. День слѣдъ

день се нижеха неусѣтно и отлитаха въ забвение!...

Но сждбата имъ измѣни!

Не слѣдъ дълго, тя го хвана въ съпружеска измѣнностъ, тѣкмо въ момента, когато той прѣкарваше щастливи часове съ нѣколко паднали млади жени. Това като грѣмъ отъ ясно небо падна върху нея. Страшна мжжа я измжчваше и не ѣ даваше минутка спокойствие. Обидена крѣвно и погнусена отъ себе си, тя подири изходъ отъ това мръсно сѣмейно огнище. По цѣли нощи плачайки тя проklinва своята любовъ... своя богъ!... Той наведенъ надъ масата си пишеше повѣсти и комедии.

Безсѣннитѣ нощи ѣ отнѣха красотата, разсѣдѣка и сѣтната мощъ. Отчаяна съ блѣдно лице и трепѣрящи ржци, единъ мраченъ день, притѣскайки въ скута си своята скжпа рожба се запжти къмъ близкия морски брѣгъ и като обѣрна плачущъ погледъ къмъ бащинския си кжтъ се хвърли въ обятата на буйнитѣ вълни.

Буренъ плѣсъкъ процѣпи вълнитѣ и двѣтъ нѣжни тѣла се повесоха надъ водната повърхностъ.

Нито слѣда отъ печалното минало. Всичко като снѣ прѣмина... замрѣ въ вѣчността!...

Минаха години. Отново горѣшитѣ му желания сж въ своятъ разгаръ; по цѣли нощи той се скита и прѣкарва всрѣдъ паднали жени за да дири вдхновение за нови романи, повѣсти и ком.

И пише той чудни комедий, а морето и днесъ съ своитѣ монотонни плискания крие въ себе си послѣднитѣ дихания на двѣ невинни души...

Елена.

Съню.

Рекламата е душата на
търговията.

МАЛКИ ОБЯВЛЕНИЯ.

Гулянско Учил. Настоятелство.
Никополска околия.

Обявление

№ 35.

с. Гулянци 12 юлий 1914 год.

При основното училище
има 3 учителски мѣста вакантни.

Желающитѣ да ги заематъ
да пратятъ документитѣ си
до Настоятелството.

Въ селото има ж. п. гара.

1—3 Отъ настоятелството.

Продаватъ се съ износна
цѣна 1) една
въхта каруца, за единъ
конъ, 2) една възелница за
вино около 140 ведра, 3)
една каца за пращина, около
20 казани, съвършенно
здрави. Желаящитѣ да ги
купятъ, или едно отъ тритѣ
парчета, да се отнесатъ до
„Бюро Караивановъ“ —
Плѣвень. 2—5

МОМЧЕ 18 годишно

здраво, скромно, отъ почетно
сѣмейство, съ красивъ
почеркъ, търси работа било
въ нѣкоя редакция, кантора,
или кждѣто и да е изъ Цар-
ството съ прилично възна-
граждение.

Адресъ: Книговѣзница

Ил. Г. Пановъ за Ф. Разградъ.

Souvenir — отъ миналото.

(На Елена Ц.).

Вий чували ли сте за онова красно, блѣдо и хубаво момиче
Коемо Данте възспѣ и зовеше — „Беатриче“?
Коемо той срѣщна, и обикна отъ дѣтинство
Но уви! загуби — въ ранно ѣ моминство
Да! тя бѣ красива чаровна като фея
Но тѣзъ що азъ срѣцнахъ бѣ по-хубава отъ нея
И тази бѣше малка кат' монахиня скромна
Ахъ! и вървайте — до гроба — ще я помня
Красива... нѣжна бѣ тя... съкашъ отъ възкъ лена
И носеше име грѣшко. — „Елена.“

Ломъ.

Lorian.

БЮРО КАРАИВАНОВЪ (прѣдставителство тър-
говия и посрѣдничество)

гр. Плѣвень. — ул. Александровска № 316.

Търговци даватѣ рекла-
митѣ си въ в-къ
„Прожекторъ“ единствений
най-распространенъ мѣс-
тенъ вѣстникъ.

Поедание до Прожекторъ.

Днеска отъ задуха на слънчевий пекъ —
Азъ седамъ тебе, прожекторе — да пиша —
И безъ забикалки — съ въздържанъ упрѣкъ —
Да кажа що става по белгията наша;

Що вършатъ младитъ въ вечерни тъмнини —
Подъ ясното небе и лунний свѣтликъ;
Що вършатъ старитъ посрѣдъ бѣли дни —
Въвъ кжици на спѣнка и вѣнка на припѣкъ.

И тъй азъ ще кажа, че къмъ нашия край,
Страститъ вилнѣятъ — косятъ честността
И че веч' разврата граница не знай:
Старитъ бунтува — гризе младежъта. —

Разврата — тозъ бичъ на човѣшкий родъ —
Оплѣнилъ е всички: и млади и стари —
Налага своя желѣзенъ хомотъ,
Наврѣдъ безъ пощада — кого гдѣто сvari.

А сега като е ваканция лѣтна —
Града се напълни съ учащи младежи —
Всичкитъ прѣкарватъ въ любовь безпрѣдѣлна,
Кат' изпълватъ свойтъ сладостни кроежи...

А и нѣкой стари дѣртаци — ехидни,
Задирятъ начесто булицитъ млади,
Като искатъ отъ тѣхъ нѣща скжпи — свидни
Що слѣдватъ се само на ступани млади.

Всички се кикотятъ — безгрижно се смѣятъ,
Че никой имъ не иска за дѣлата смѣтка,
Но до ще врѣме друга пѣсень да запѣятъ —
Ще трѣбва само прожекторъ да засвѣтка...

За сега ще свърша, за да наблюдавамъ —
Що върши се тамо въ гжтата дѣбрава,
И на тебе всичко съ врѣме ще прѣдавамъ.
Ей, на! Тамъ сега сж двѣнки въ любовь до забрава.
Троянъ. „Велко Не“

Хроника.

— Обръщаме вниманието на хигиеническия свѣтъ, върху площада „Сжръ-пазаръ“, а особено прѣдъ канторитъ на Г. г. К. Грасевъ & Братъ, В. Шаадкеръ и др., че е заприличалъ на неприсошимоблато съ зазеленела се повърхностъ, гнѣздо на гниещи органически вещества. Въ него свободно си лежатъ биволитъ еженедѣлно докарани на пазаръ. Ако се не взематъ мѣрки за бързото му подсушване, ще послужи за добръ разсадникъ на разни епидемически болести, които ще отнесатъ въ вѣчността много невинници които дохождатъ на пазаръ. Ний вѣрваме че ще се взематъ бързи мѣрки да се прѣмахне това зло, часъ по скоро. Сжщото нѣщо е и съ старата градска баня.

— Градскитъ санитарни власти не ще е злѣ да се повзрѣтъ и по прѣглеждатъ сегисъ—тогисъ бозата, която се продава изъ града, защото слушаме че тя се приготвявала съ захаринъ, вмѣсто съ захаръ. Ако това излѣзе вѣрно, нека на тия бозаджии фалшификатори се даде заслуженото, за да не разстройватъ народното здраве, заради своитъ гешевти.

— Гр. агенти трѣбва постоянно и всѣкога да бждатъ на постовеѣ си и не пропускатъ контрола надъ хлѣбаритъ, защото често вадятъ хлѣба си ексикъ и недопеченъ.

— Г нъ Кмете, разпореди по бърже да се направятъ мостовеѣ на рѣката, защото съобщението между двѣтъ части на града е трудно и не възможно съ 2-3 моста само.

— Въ обектива на Прожектора ни постоянно попада единъ силуетъ, отъ матафа на Мишовъ, който даже дюкяна си забравя нетворенъ при случай, но ще прослѣдимъ по добръ мистификациитъ му и ще ги изнесемъ на публично достояние.

— Прѣкрасното по своя вкусъ, бистрота и цвѣтъ шуменско пиво, на ново започна да се точи въ ново-построений салонъ на ново-открытата главна улица, между мавзолея и паметника. Добрата бира, добритъ закуски, съ вкусъ наредена мобилировка, при тѣхъ като се прибавятъ и любезнитъ и вежливи обноски на познатия вечъ на Плѣвенци г-нъ Косто Лазаровъ, вѣрваме на ново ще привлечатъ вси-

чки тия, които слѣдъ ежедневната умора отиватъ на почивка и изпиятъ по чаша бира. Както слушаме г. Лазаровъ е взелъ всички грижи, што въ скоро врѣме, да започнатъ да се даватъ концерти отъ струнный оркестръ на 17 п. Дор. полкъ въ салона му. Добрата бира хубава обстановка, бърза прислуга, добри закуски, заслужаватъ прѣдпочитание.

— Жълтата ежедневна преса, а особено „Дневникъ“ и „Утро“ не пробиратъ срдѣства, като какъ по лесно да взематъ рупчетата на наивнитъ си читатели. Тукашния н-ль, извѣстния А. Христовъ, започна ежедневно да издава написанъ бюлетинъ отъ разни новини, съ което подготвява разпродажбата за другия денъ на тия шантажни вѣстници. Макаръ че г. Христовъ да разпродава и др. ежедневници, като „Бал. Трибуна“, „Заря“ и др. които споредъ насъ, много по бързи и автентични новини даватъ, отколкото „Утро“ и „Дневникъ“, но за тѣхъ нищо се не прави, защото тѣ сж по-положителни въ всичко и не хамилионствуватъ при всѣки случай. Даже и продавачитъ сж тъй настроени, што постоянно викатъ „Утро“ и „Дневникъ“, безъ да поменаватъ и другитъ вѣстници. Въ правото си е да се хвали н-ля че отъ „Дневникъ“ и „Утро“, ежедневно се разпродавали по 3000 броя, а отъ другитъ съвършено по малко. Като дѣйствиува систематически, нече съмнение тъй ще бжде. И въ случая пакъ шантажъ и недобросвѣстность.

— На 25 юли 1914 год. ще се извърши въ салона на „Славянската Бесѣда“ тегленето на V класъ XV лотария отъ Софийската Градска Класна лотария, гарантирана отъ царство България.

Тегленето, което ще стане подъ надзора на Нотариуса при Софийския окръженъ сждъ и въ присѣдствіето на четирма прѣдставители на Софийската градска община и двама прѣдставители отъ страна на главнитъ колектори е публично и достъпно за всѣкого.

Въ това тегление ще се разиграятъ значителни печалби, най голѣмата отъ които, при щастливъ случай, възлиза на лева зл. 100,000.

Цв. Караиановъ

Темида не е слѣпа.

Нѣкои приятели ме запитватъ и молятъ да имъ явя каква толкова тежка обида и клѣвета съмъ нанесълъ чрѣзъ печата на прокурора Бочаровъ, та тъй тежко съмъ осжденъ отъ Плѣв. окр. сждъ. Да обяснявамъ всѣкому по отдѣлно е трудно и почти невъзможно, обаче за да задоволя любопитството на тия си

приятели и обществото намѣрихъ за най-добрѣ, да напечата протокола и присждата които като прочетатъ да си направятъ сами свои умозаклучения по обидата и клѣветата

Дължа да направя само едно пояснение въ случая и то е че въ присждата е казано че съмъ осжжданъ по чл. 236 ал. II отъ нак. законъ, което даже е взето за увеличающе вината ми обстоятелство. Дѣлото по което бѣхъ осжденъ на 1 мѣсець затворъ и 50 л глоба се глѣда 1/2 часъ по-рано отъ това. То бѣ заведено отъ частенъ тж. жителъ по една дописка отъ с. Бръшляница (Пл. окол.). Прѣставихъ оригинала на ржкописа и самото лице което е писало дописката, заяви че то ги е писало и е готово да доказва и отговаря, обаче сжда отхвърли самия виновникъ и сжди менъ. Съ свидѣтелски показания доказавме истинността на писаното, обаче бѣхме осждени. За по-голѣма ясность въ слѣдующий брой ще напечатамъ протокола и присждата и отъ него дѣло.

Прѣписъ.

ПРОТОКОЛЪ.

Плѣв. окр. сждъ, углавно отдѣление на 27-й юний 1914 год. въ открито съдебно заседание въ слѣдующия съставъ. Прѣдседат. членъ Ив. Кировъ и членове: В. Джиковъ и с. к. Т. Бешковъ при подсекретаря В. Попповъ и въ присѣдствіето на замѣст. прокурора Илия Грудевъ пристѣпи къмъ разглежданіето на углавното дѣло № 597 по описа за 1914 год. завѣдено по...

Засѣданието се откри въ 11 часа и 20 мин. прѣдъ обѣдъ въ което на именното повиквание се яви подсждимия лично, свидѣтеля бѣ на лице, дѣлото докладва прѣдседателствующия, слѣдъ което пристѣпи се къмъ распитвание подсждимия — Цвѣтанъ Караиановъ отъ гр. Плѣвень 48 год. българинъ, православ., жененъ, грамот., осжжданъ по углавно на единъ м-ць тѣмн. затворъ по чл. 236 ал. II отъ нак. законъ по занаятие редакторъ на в. Прожекторъ който на въпроситъ каза: не се признавамъ за виновенъ въ прѣписуемото ми се обвинение, защото тѣзи статия изнесохъ въ обществото, понеже е отъ общественъ интересъ, тъй като азъ бѣхъ въ сжда при глѣданіе дѣлото и мое то заключение е, че сега разбрахъ защо е прѣместенъ Прокурора. Прѣпинателнитъ знакове?! съмъ употребилъ като прѣпинателни знакове и то тамъ гдѣто трѣбва. Повиканъ свидѣтеля Димитръ

Г. Бочаровъ 36 год. българ., грамот. православ. жененъ, неосжжданъ, Прокуроръ въ сжда съ подсждимия въ никакво отношение не състои, по изkanie на подсждимия и прокурора распитанъ безъ клетва каза: бѣше м-ць Априль т. г. когато се гледа онова дѣло за което е речъ въ дописката, по него се обвиняваха единъ старши стражаръ и двама стражири, за нанисание побои на нѣкой жители отъ с. Опѣнецъ. Старшия стражаръ бѣ умрѣлъ и азъ считахъ, че ако имаше извършено прѣстѣпление, то е извършено отъ умрѣлия старши стражаръ, затова оттеглихъ обвинението, но сжда не се съгласи съ менъ, тогава подсждимия го нѣмаше въ залата, това знамъ добрѣ, защото го познавамъ лично добѣ, защото имамъ разправия съ него по друга една работа. Прави ми се впечатление, гдѣто се каза, че залата била прѣпълнена съ публика, тогава си помислихъ, че подсждимия не е авторъ на антрефилето, защото не присѣдствуваше въ засѣданието, тогава знамъ много добрѣ кои бѣха въ съдебната зала, но подсждимия го нѣмаше дописката е обидна „клѣветническа“.

По прѣдложение на Прокурора и съгласие на защита сжда постанови да се иматъ прѣдъ видъ дописката и свѣдѣнията за сждимостъ и самоличность. Подсждимия каза: правя отводъ на зам. Прокурора защото е роднина на Прокурора Бочаровъ, водатъ двѣ братовчедки по чл. 335 отъ Углав. Сждопроизводство.

Зам. Прокурора каза: отвода е неоснователенъ вѣрно е, че женитъ ни съ Бочарова сж братовчедки, което е извѣстно на Министерството и ако бѣ противозаконно нѣмаше да ме назначатъ тукъ.

Сжда намира заявления отводъ неоснователенъ и като таквъ го остава безъ послѣдствие, защото не е прѣдвиденъ въ закона, още повече че Министерството е знало това родство и въпрѣки това е назначило тия лица на длѣжности при сжда. Зам. Прокурора каза: да се пишатъ подобни работи е много обидно, макаръ че подсждимия като журналистъ, не може да орони онова име съ което Прокурора Бочаровъ се ползува въ обществото, но този който не го познава ще си помисли че Бочаровъ може да има отклонение като общественъ служителъ и когато това се прѣписва на единъ човѣкъ, що сжди на тая маса то въ писача има зла воля и той не може да прѣцени тая му дѣйность, понятието честъ е съзнанието, азъ че се ползувамъ съ почитъ и уважение, а честъта и доброто име, доставяватъ материални облаги, защото безъ тѣхъ немогатъ да се взематъ обществени служби и други професий когато това име е засѣгнато.

Подсждимия е извършилъ това що е гонилъ като сподѣля своитъ впечатления съ обществото съ тази си ус-

луга той въ статията си слага фрази: „При все че прѣстѣплението се установи напълно прокурора оттегли обвинението и пр.“ а ви виждаме много пжти прокурора да обвинява, а сжда оправдава и обратното, а подсждимия хроникера това обстоятелство защото се разгледало дѣлото на тѣхнитѣ добри приятели и понеже присждата не му се неоправдава, казва, че сега чакъ разбралъ, защо билъ прѣмѣстенъ прокурора Бочаровъ въ Търново, а това за единъ държавенъ служителъ и блюстителъ на закона е крайно оскърбително, защото нащо достойнство трѣбва да бжде незасегаемо за подсждимия, който се занимава съ писание за срѣщия между слугинчета и ученички край парка и пр. Това антрафиле е обидно и клѣветническо за прокурора — Бочаровъ и азъ моля да признаете подсждимия виновенъ, при обстоятелствата увѣличаващи вината му и му наложитѣ максимално наказание.

Подсждимия каза: съ изнасянието на тия факти, азъ искахъ да сподѣля впечатлението що ми направи, понеже присѣствувахъ въ засѣданieto при глѣдания дѣлото, че дѣйствително при ясни доказателства, прокурора оттегли обвинението, което сжда не уважи, несъмнѣ ималъ за цѣль да обиде Бочарова, оставамъ на сжда да се произнесе слѣдъ добратъ рѣчь на зам. прокурора, които ясно доказва, че несъмнѣ прѣслѣдвалъ цѣль да обиждамъ, това или оно ва, та за това моля да ме оправдаете, защото несъмнѣ ималъ намѣрение да обиждамъ. Изказа: „сжда удари плѣсница на прокурора, разбирамъ споредъ моето понятие, за гдѣто сжда не се съгласи съ него и единъ видъ му удари плѣсница. За прѣмѣстванието на Бочарова прѣпитателнитѣ знакове?! съмъ поставилъ, защото знаехъ, че прѣзъ февруарий м-цъ Бочаровъ бѣ прѣмѣстенъ въ Севлиево, отъ гдѣто наскоро биде прѣместенъ пакъ въ Плѣвненъ“.

Сжда слѣдъ свѣщание за разрѣшаване дѣлото по същество, прѣдседателствующия прочете постановената резолюция съ която подсждимия биде признатъ виновенъ и осжденъ на 1½ год. тъмн. затворъ и 600 лева глоба.

Зам. прокурора каза: понеже съ произнесената (присжда) резолюция на подсждимия се налага едно почувствително наказание въ такъвъ случай взетата гаранция, за неотклонението му отъ 50 л. е недостатъчна и трѣбва да бжде увеличена поне на 1000 лева. Подсждимия заяви: че ще обжалва присждата.

Сжда слѣдъ свѣщание като има прѣдъ видъ, че съ току що произнесената резолюция подсждимия е осжденъ на 1½ година тъмн. затворъ и 600 лева глоба, а отъ слѣдственото дѣло е видно че не му е взета мѣрка за неотклонение гаран-

ция въ размѣра на 50 лева, намира тая мѣрка за недостатъчна, която слѣдва да бжде увеличена на 5000 лв., до прѣдставянието на която подсждимия слѣдва да бжде задържанъ подъ стража, затова, *опредѣли:* подсждимия Цвѣтанъ Караивановъ да бжде задържанъ подъ до като прѣдстави гаранция въ размѣръ на 5000 л. за неотклонението му отъ сжда до влизане въ законна сила на издадената противъ него присжда.

Засѣданieto по дѣлото се закри въ 11 ч. 49 м. прѣдъ обѣдъ.

Подписали: докладчикъ: прѣдседателствующий членъ Ив. Киреловъ и подсекретаръ: В. Поповъ.

Присжда № 536.

г. Плѣвненъ, 3-й юлий 1914 г. Въ името на Негово Величество, Фердинандъ I-ий Царъ на Българитѣ.

Плѣвненски Окржж. сжда, по углавното отдѣление, въ публичното сждебно засѣдание на 27-й юли прѣзъ хилядо деветстотинъ и четирнадесетата година, въ съставъ: прѣдседателств. чл. Ив. Кировъ, членове: В. Джиковъ и С. К. Тр. Банниковъ при подсекретаря В. Поповъ, и замѣст. прокурора Ил. Грудевъ, слуша доложеното отъ чл. Кировъ, углавно дѣло № 597 по описътъ за 1914 г., по обвинението на Цв. Караивановъ отъ гр. Плѣвненъ.

Въ сждебното засѣдание присѣствуваха подсждимия, обстоятелствата на дѣлото сж: Въ 32 брой на в. Прожекторъ отъ 31.III. 914 г. се появило антрафиле, въ което е билъ обиденъ Д. Бочаровъ прокурорътъ на Плѣвненски окр. сжда, по поводъ изпълнение службата си.

По тоя поводъ е образувано настоящето дѣло, което сждътъ разгледа на 27 юни н. г., и за разрѣшаванieto му взе прѣдъ видъ: 1) Съ обвинителенъ актъ отъ 29.V. 914 г., се иска наказанието на Цвѣтанъ Караивановъ отъ Плѣвненъ, редакторъ на в. „Прожекторъ“ по чл. 236 п. п. 3 и 5 п. отъ н. з. за това, че е нанесълъ обиди и клѣвета на прокурора при сжда, Д. Бочаровъ, по поводъ изпълнение служебнитѣ му обязанности, чрѣзъ нанесеното и напечатано отъ Караивановъ антрафиле, въ отдѣла хроника стр. 2, брой 31 отъ 31.III. 914 г., което дословно гласи: „миналата недѣля се разгледа при Окр. сжда, углавно дѣло, заведено противъ нѣколко стражари, които прѣзъ миналия Стамболовски режимъ бѣха нанесли силенъ смъртоносенъ побой, на двамата наши приятели В. Ангеловъ и Иванъ А. Русановъ отъ с. Опанецъ. — При все че прѣстѣплението се установи нагледно, господинъ прокурорътъ оттегли обвинението си противъ побойницитѣ. Това направи лошо впечатление на присѣствующитѣ въ салона, въпрѣки това сжда осжди побойницитѣ.“

Съ това рѣшение окржж-

ния сжда удари добра плесница на прокурорътъ, чакъ сега усѣтихме защо бѣ тѣй скоро прѣмѣстенъ г-нъ Бочаровъ отъ Севлиево въ Плѣвненъ!?” —

II. Подсждимия, признавайки, че той е редакторъ на вѣстника не се признава за виновенъ, защото билъ изпълнилъ дългътъ си на журналистъ.

Обаче, въпрѣки, че Караивановъ се числи за журналистъ и смѣта че изпълня една общественна длъжностъ като посочва на обществото пороцитѣ и неправдитѣ, въ цитираното антрафиле явно поличава тенденцията и желанието на подсждимия, че въ случая надъ общественитѣ интереси сж стоели неговите лични желания, защото онези които сж били потърпевши въ процеса, гдѣто прокурорътъ Бочаровъ е оттеглилъ обвинението сж били приятели на подсжди-

мия. „Наши приятели“, пише подсждимия, може би политически, може би лични, но подсждимия като е чулъ че прокурорътъ Бочаровъ оттегли обвинението противъ онези, които сж нанесли смъртоносенъ побой на неговитѣ (на подсждимия) ценени приятели — било е нахърнено неговото очаквание: Той е желалъ види се, щото прокурора Бочаровъ да поддържа обвинението, съ което биха се защитили интереситѣ на неговитѣ приятели. Така че отъ тия думи „наши приятели“, поличава субективния елементъ вложенъ отъ подсждимия въ антрафилето отъ 31.III. 914 година.

Но тоя личенъ елементъ, това стремление да се зачекне личното достойнство на Д. Бочаровъ на и неговото служебно положение, се забѣлзва още по-силно въ изразитѣ. Слѣдва.

Прожекторски наблюдения.

Намѣрено любовно писмо въ Видинъ.

Мила ми Марийке!

Азъ ти писахъ двѣ писма, а въ отговоръ на това получи хъ еамъ едно, въ което ми съобщавашъ, че си била много прѣслѣдвана отъ братята си. Но ти миличка трѣбва да бждешъ тѣй добра та да рискувашъ всичко за менъ, както и азъ за тебъ всичко жертвамъ. Помнишъ ли колко ни бѣ приятна срѣщата изъ „капията“ дѣто ний се изказахме въ искрення и горѣща любовъ? . . . —

О! . . . наистина нѣмаше по-щастливи отъ наши въ този моментъ. Но колко по-щастливи щѣхме да бждемъ ако, бихме си опредѣлили една срѣща, (де дърво де), кждѣто никой не би ни прѣслѣдвалъ? . . . (ами Прожекторъ). Да! но всичко това азъ възлагамъ на тебе. Вечера минахъ покрай васъ съ велосипеда си, съ цѣль да се срѣщнемъ и поговоримъ, обаче при всичко, че ме видя, отбѣгна отъ тази срѣща. Но както и да е може би ти си дохождала по-късно отъ опредѣленото врѣме, обаче тогива съмъ липсвалъ. Прочее да оставимъ тоя въпросъ на страна, но въ срѣда ако обичашъ нека се срѣщнемъ пакъ тамъ на опредѣленото мѣсто. Бжди точна! Душке мила!

Ти ми пишешъ, че трѣбвало да държа всичко въ секретъ да сжествува между насъ. Бжди спокойна, това азъ зная твърдѣ добръ, защото ясно е, че ако ни узнаятъ ще трѣбва да се раздѣлимъ. А послѣдствително отъ раздѣлата ще бждатъ печални. Но какъ ще те забравя азъ, който тѣй горѣщо те любя и за тебъ мечтая день и нощъ? Тогава нищо не остава, освѣнъ да се самоубия и раздѣля съ тебъ и всички други веднажъ за винаги когато ни послѣд-ва такава участъ. Впрочемъ довиждане мило глѣбче, дано щастieto ни се усмихне и се срѣщнемъ въ срѣда.

Тогава вървамъ ний ще бждемъ твърдѣ доволни отъ срѣщата си.

Вѣчно твой П. К-въ.

Б. Р. Настоящото писамце съ дата 20.IV. ясно показва, че влюбения г-нъ К-въ е билъ страстно отдаденъ на нея и че въпроса дошелъ чакъ до самоубийство?! Абе хей приятелю чакъ до такава ли степенъ си достигналъ? . . .

Недѣй холамъ прави тая глупостъ защото языкъ е за младинитѣ и хубостъта ти, която нигдѣ я нѣма.

А вий г-це М. С-ва бжде тѣй любезна та пазетъ писмата на влюбения си по-добръ, защото сте му обѣщали това. А що стива, та писмата му припадатъ чакъ въ редакцията на Прожекторъ.

— На 5 срѣщу 6 м. м. по часътъ 12 прѣзъ нощъта, въ главната улица на калето (ул. Александровска) ни попаднаха трима души офицерчета и единъ цивиленъ съ брада, имената на които за сега замѣлчаваме, но за въ бждаще не; тогава Прожекторъ ще се помъчи да изнесе нѣкои тѣхни работи. Тия денемъ високоотносящи г-да се бѣха наляли до такава степенъ нея нощъ, щото не виждаха че лжчитъ на Прожектора ни ги бѣше освѣтлилъ и слѣдеше най-малкитѣ имъ Донъ-Жуановски движения. Дѣто минаха не оставиха незачекнатото мѣсто, а на всѣкждѣ оставиха диря слѣдъ себе си. Единъ тича на една страна, сваля сандѣци, други докопаль фирмага на нѣкой сиромашъ и дърпа да я откачи та съ нея да продава симити и беречи, трети рита тенекии, вика, пѣе и пр. . .

Такъвъ ужасенъ шумъ бѣха дигнали, щото като че ли хунитѣ бѣха нападнали града.

Б. Р. Прѣдупрѣждаваме тия „интелигентни“ г-да и офицерчетата че за тия тѣхни дивотии съ които нарушаватъ нощната тишина и спокойствието на гражданитѣ,

Прожекторъ за втори пжтъ нѣма да се остави отъ да не имъ разкрие и другитѣ истории които сж по-интересни и не ще се оплаши отъ анонимнитѣ имъ писма, съ които го заплашватъ. Благоразумие г-да и изъ царския пжтъ, защото дитѣ не обичаме да си поплюваме.

— На 17 юний посрѣдъ нощъ, въ едно отъ къшетата на градската градина се мѣркаше нѣщо черно. При едно щателно наблюдение съ Прожектора, се увѣрихме, че това бѣха двѣ влюбени двойки, които бѣха упоени до забрава. Кавалерътъ е отъ 3-й Бдински полкъ, а г-цата е кадѣнка, именоваща се. Н шие М фова.

Б. Р. Подробноститѣ върху всичко това, замѣлчаваме, както и името на въпросния капитанинъ, съ прѣдупрѣждение, че ако се повтори това, ще се помъчимъ да разкриемъ всичко съ всичкитѣ му подробности.

Пловдивъ.

— На „публиченъ домъ“ е прѣобърната кжща една на ул. „Св. Людвику“.

Цѣла нощъ „жени съ леко поведение“, гуляятъ и разпространяватъ венерическитѣ си болести.

Въпросната кжща се посѣщава и отъ нѣкой видни пловдивски граждани, които ако не се откажатъ отъ тая си „привичка“, ще имъ изнесемъ имената въ единъ отъ слѣдующитѣ си броеве.

Б. Р. Обръщаме вниманието на г-на градоначалника, тѣй сжщо и на санитарнитѣ власти. Дано не става нужда да се повръщаме по този въпросъ.

— Прѣдупрѣждаваме г-ца „Пеша“ и другарката ѝ, много да не скитатъ изъ улицитѣ, и да не закачатъ минаващитѣ ученици, че ако почнемъ да изнисуваме на явѣ тѣхнитѣ „аферички“ и тѣ самитѣ ще се почудятъ.

Б. Р. Поправете се, до като е рано, та послѣ да не закѣснитѣ.

— Двѣ слугинки живущи на ул. „Станционна“, всѣка вечеръ, слѣдъ като господаритѣ имъ си лѣгнатъ, тѣ излизатъ, за да се срѣщнатъ съ свойтѣ — „ромей“ — двама ученици отъ Търговското училище, съ които прѣкарватъ до късно прѣзъ нощъта.

Б. Р. Засрамете се, Вий до година свършватъ училището и още „акъла“ ви не е дошълъ, нали мислитѣ да ставатъ интелигентни търговци и граждани, защо по-кваряватъ имената си още отъ млади години. Дано не става нужда да ви разгледваме и другъ пжтъ.

— Много сълзи пролѣ, а-битурантката И. Г-на, на гарата, за любимия си Коста, който замина за странство.

Много клѣтви и обѣщания си дадохъ единъ на другъ за „вѣрностъ“, но ще видимъ до колко ще ги спазватъ.

Още на другия день видѣхме госпожицата, въ градината „Царъ Симеонъ“ съ ученика Г. Р-въ, отдали се на „сладки приказки“. Изъ града се мѣлви, че „той“ е новия ѝ любовникъ.

Б. Р. Дано е лъжа, че горко му на Коста! нѣма да може спокойно да завърши въ странство, когато се научи за това.

— Ептенъ прѣзъ просото го е ударила учениката „Г-ка“.

Цѣль денъ я виждаме да сѣти съ ученика С-въ Ш-въ.

Хубаво ще направи братъ ѝ, ако и постегне малко юздитѣ, защото е станала вече за смѣхъ на хората и не ни създава трудъ да я вкарваме ний въ правия пѣтъ.

Разградъ.

— Намѣрено е дѣте новородено мъртво въ Лома близо до втория мостъ.

Б. Р. По всѣка вѣроятностъ послѣдниця отъ мораленъ животъ на родителката.

— Видѣхъ Б. Н-въ на 1 т. м. въ три и половина часа слѣдъ обѣдъ, като душеше едно слугинче въ „парка“ безъ всѣкакъвъ срамъ. Ще се повърнемъ.

— Абе г-нѣ кмете, има 2 години откакъ бензиновитѣ ламби не сж палени. Защо?

Навѣрно тѣ сж турени само за салтанатъ. Зеръ... като дойде нѣкой чужденецъ ще види че и Разградъ не си поплюва... съ бензинови ламби е „окрасенъ“.

— Стефанъ... това е името на единъ хубостникъ, който се врѣ на всѣкъдѣ и се мисли за нѣщо, а въ сжщностъ е единъ публиченъ гаменъ. Въ него се е развило до голѣма степенъ естетическото чувство къмъ слугинитѣ. Ние поканваме този гаменъ да си върви изъ правиятъ пѣтъ че...

— „Четирма“, ужъ почетни г-да си турили за задача съ своитѣ похождения да примамватъ високопоставени дами и госпожици, като имъ мѣтатъ разни закачки...

Прожекторъ ви заявява да не му отварятъ работа да ви искара имената... па и друго що има на...

— Забѣлзваме всѣка нощъ единъ г-нѣ да скита и върши неприлични работи съ една... чадо на амура... Добрѣ ще сторитѣ ако си стоитѣ и вършитѣ всичко у дома като си не губитѣ врѣмето на вѣтъра по улицитѣ.

— Отличава се по своята разпуснатостъ семейство Б... Вслѣдствие на това ние ще почнемъ да изнасяме вече афери придружени съ най-голѣми изнудничества, отъ страна на тритѣ дѣщери

Троянъ.

— Младия кожухаръ Н. Н. — янлѣшъ башкалия — е хвърлилъ голѣмъ меракъ въ оная чернооката г-ца отъ главната чаршия. Абе момче, втасалъ ли си за жена, та па тогава да лжжешъ момичето, или ще го карашъ да спи и то подъ саята на сефалкѣ, като тебе, защото те не щатъ вашитѣ въ собата. Нужно е да си напомнимъшъ пословицата — „царвули нѣма — гайда иска“ — па тогава всичко можешъ направи. Пъкъ момичего да си събира акъла, защото много ще има да си оплаква днитѣ, ако се лжже повече по тоя пиргишъ. Правете що щете, но знайте, че Прожектора не спи.

— Онѣзи тамъ двѣ г-ци едната отъ горния край, а другата отъ по-надолу — бивши ученички, оше ли искатъ да минаватъ за ученички, та се кикотятъ съ ученицитѣ?!... Ами онѣзи, гдѣто се фотографираха наедно кждѣ остана?!... Марий... Вий знайте ли що значи моралъ, а?... Пусто дърво!... с. Ломецъ (Троянско).

— Повторно насочихме Прожектора си, пакъ къмъ сжщия баиръ на който се димѣха кюмюрджиски торлуци и що да видишъ пакъ сжщия г-нѣ Д-ко и сжщата ужъ г-ца Т-ка, да отиватъ изъ близката гора, за да събиратъ ужъ шума. Щомъ се скриха въ хресталака съгледихме какъ Д-ко започна да се боричка съ г-цата речи де, а бе да се смае човѣкъ то ужасъ!

Освѣнъ това ами като си напълниха човалитѣ па като се подлѣгнаха, та даже на г-цата странитѣ посинѣха. Ами пъкъ другитѣ работи които видѣхме то да прощаващъ... но хайде и за сега да спи зло подъ камакъ.

Б. Р. Брѣй приятели оставетѣ се и си поправете повѣдението, защото ще си не оплаквате единъ денъ днитѣ, често пѣти радости тѣ докарватъ скръбъ. Ще видимъ слѣдъ 8—9 мѣсеци какъвъ резултатъ ще дадѣтъ тѣзи ваши игри по шумака.

Русе.

— Става нѣколко пѣти въ обектива на новия ни Прожекторъ се мѣрка г-ца М. Т., която подъ ручка съ единъ работникъ отъ лѣярната фабрика си прави разходкитѣ къмъ пристанището. Говорѣше се, че прѣди нѣколко дни въ градината сж биле заварени тъкмо въ момента, когато сж произвеждали опити съ положително и отрицателно. Пази се Маре, защото това нече те изкара на добъръ край.

— Милка отъ нѣколко дни е обърнала квартирата на митничарския разсиленъ на бащински домъ — тамъ осымва и замѣрка Обръщаме ѝ внимание за да не става достойние на комуто трѣбва и комуто не.

Севлиево.

— Обръщаме внимание на г-ца К-ва да бжде по внимателна въ своитѣ авантюри за да не осъмни нѣкой денъ съ нѣщо подобно на венерическо! Зеръ тия работи ставатъ.

— Форю — малкия авантюристъ много на широко я удари та ще видимъ до кога и до кждѣ? Карай..., но ни се струва че сте нѣщо и като ученикъ нали?...

— Л. М. много често забикаля казармитѣ, като че ще се играе нѣщо подобно на авантуритѣ на г-цата, която се разхождаше пакъ съ старшия Х-ски. Ще слѣдимъ.

Сухиндолъ.

— Алма, оная висша персона що лудѣше по П-въ сега като че се повразуми. Почнахме да я виждаме да си гледа вече работата. Това се дължи на обстоятелствата, че г-нѣ П-въ сега е на курортъ, далечъ отъ нея.

Тия работи така ставатъ. Сега той не е вече въ Сухиндолъ, та тя нѣма съ кого да се скита.

— Желателно ни е да знаемъ що е правила г-ца М. съ любовника си, който по нейна заповѣдъ бѣ дошелъ отъ Павликене. Съ положителностъ знаемъ, че въ тоя денъ тя бѣ въ кжщи сама. Отъ това ясно се вижда, че тя е прѣкарвала вакхални часове. Ще се повърнемъ по обширно послѣ.

— До късни нощи единъ виденъ г-нѣ прѣкарва въ кжщата на една млада г-жа. Какво ли дири тамъ? — Оставаме на г-да читателитѣ да си отговорятъ, а ний ще се задоволимъ само да му направимъ бѣлѣжка, че това нѣщо не е хубаво, понеже той позори сѣмейната си честъ.

Орѣхово.

— Сѣкретаря на мировото сждилище въ града ни, благодарение длъжността която заема, почти всѣкой денъ, въ свободнитѣ отъ работа часове, приема въ квартирата си, бѣдни момичета и напуснати съпруги на които дава упжтване за водене дѣла...

Цѣлата махла е обърнала внимание на тия мудѣйствия, прѣстанете за да не изнасяме имена.

— Госпожици двѣ изъ Лѣтница дошляло имъ се сжднйки да станатъ, щастие то се усмихна и назначиха при моста Bandes vos, но ученикъ единъ побърка работата.

Пазете се г-ци че сжди васъ не взематъ. А пъкъ ви, г-да, тълкуватели на закона ще ви се повредатъ вратоветѣ отъ зяпане по прозорцитѣ.

Прожекторъ е въ дири-тѣ ви.

Нови Пазаръ.

— Прѣдупрѣждаваме кундурджията С. Д. да не се „стрѣска“ толкова за гдѣто е публикувана балдѣзката му С. Да не мисли че всѣкой който чете въ Прожекторъ непрѣменно е рапортьоръ; та тѣй нахалнѣ да ги напада, както стори съ И. Д. К. Пъкъ какъ си избралъ мѣсто за „обяснение“ тъкмо срѣщу прожектора, поставенъ на градския часовникъ та не можахъ свободно да наблюдавамъ.

— Интересно ще бжде да се изслѣдва: защо е изгоненъ В. Юр. (работника при Бр. А-ви) отъ гостилницата на Пандо, и не го пропушатъ вече да сех рани тамъ, изглѣжда че въ тая комедия ще бжде замѣсена и слугинката на Р. Б.

Ще проучимъ и ще се повърнемъ.

Бобошево.

— Ученичкитѣ двѣ отъ „Паноджура“ да не се пудратъ много, защото прожектора ги освѣтли и прѣзъ пердетата на прозорцитѣ та ще имъ поожули пудрата.

ПОЩА.

Юпитеръ — Севлиево. Конфликта се урѣди. Ще очакваме да ни съпрюзирате съ нѣкой фелейтонъ изъ живо-

та на поповетѣ. Сѣню е тукъ и завѣжда отдѣла за непризнатитѣ дописници.

Ваню Пе — Варна. Брей харамия вижъ та ни се пообеди нали сме ужъ нѣщо. Славенъ е града висъ авантюри, които сж нужни намъ. Привѣтъ отъ Сѣня.

Цита — Ст. Загора. Какво правятъ Голгот., Менто и Биби? Амъ Баджанакъ

какъ е? Поздрави ги и имъ съобщи, че я почнахме — нали ужъ нѣщо ще ставаме.

Ривторъ — Сухиндолъ. Допискитѣ сж добри, но ще трѣбва да ги завѣритъ при настоящеля ни Асѣнъ А. Цанковъ — иначе нѣма да се помѣстятъ. Една отъ тия минаха, но за другитѣ вземи мѣрки.

Бѣглѣжко Селско-Общинско Управление.

Обявление

№ 994.

с. Бѣглѣжъ, 11 юлий 1914 год.

На 13-й Августъ 1914 год. отъ 2 до 5 часа слѣдъ обѣдъ въ канцеларията на с. Бѣглѣжъ ще се произведе търгъ съ малонадаване, за отдаване на прѣдприемачъ доставката:

1) На всички канцелярски материали и канцелярски принадлежности нужни на сжщата прѣзъ 1914 год.

2) На всички лѣкарства и прѣвѣрзочни материали и аптечни принадлежности нужни на общинската амбулатория прѣзъ сжщата година.

3) Приблизителната стойностъ на прѣдприятията сж за I-о 400 лв., а за II-то 300 лв.

4) Депозитъ отъ конкурентитѣ се изисква 5% Чл. 11, 12, 13 отъ Закона за Обществени-Прѣдприятия сж задължителни за конкурентитѣ.

Общин. кметъ: Г. Цановъ.

Секр.-бирникъ: Хр. Кожухаровъ.

Обявления на сждебнитѣ пристави.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1825

Извѣстявамъ, че отъ 18 юлий до 18 августъ н. г. ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвнѣ, слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ землището на с. Бѣглѣжъ, а именно:

1/3 часть отъ кжша въ с. Бѣглѣжъ съ дворъ около 1000 кв. метра при сжсѣди: отъ двѣ страни Спасъ Кочовски и пѣтъ отъ двѣ страни за 233 лева 33 ст.

Горния имотъ принадлежи на покойния Лало Кацовъ отъ с. Бѣглѣжъ не е заложенъ продава се за въ полза на наслѣдницитѣ му съгласно опрѣдѣлението на Плѣв. Окр. Сждъ отъ 24 май 1914 год. пддъ № 1771.

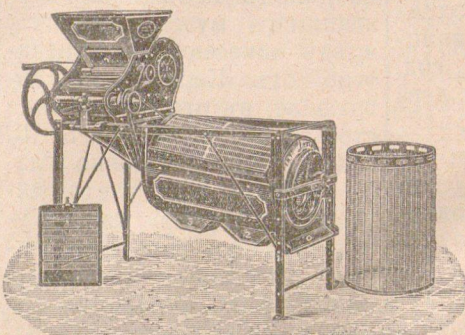
Наддаванието ще почне отъ горната цѣна. Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присжтственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

Гр. Плѣвнѣ, 8 юлий 1914 год.

Дѣло № 665/914 год.

II Сждебенъ Приставъ: К. Димитровъ.

Триори система „ХАЙДЪ“

съ галванизиранни
чиличени цилиндри.
Дупкитѣ въртени и не пресувани

Преси за тухли, ржчни и моторни съ които най-добрѣ може да се използватъ високитѣ цѣни на строителния материалъ.

Дараци английски и германски. Всѣкакви минерални масла и др.

Голѣмъ изборъ отъ ПОМПИ.

Капоховъ & С-ие.

МАШИНЕНЪ СКЛАДЪ — ПЛѢВЕНЪ.